सनागं सगजं उन्ममाथ उत्पाटयामास ॥ ६३ ॥ अतःसतमिति ॥६४ ॥ तंतदित्यर्थः ॥ प्रतिभास्कराभः प्रतिसूर्यसदृशः रवेःसमीपेइत्यनेन सूर्योदयोत्तरमेतदानयनमिति लभ्यते ॥६५॥ सपावकेन साग्निज्वालेन अर्पितेन स्वकरार्पितेन ॥६६॥६७॥६८॥६९॥७०॥ यदि महौषधीनां गंधमाघ्राय राघवौ हरिप्रवीराश्च यथापूर्वमत्यंतंस्वस्था स्तदौषधिगंधस्य रक्षःसाधारणत्वात्तेषामनुत्थानेहेतुमाह ॥ यदेति ॥ मानार्थं अर्थशब्दोनिवृत्तिवाची ॥ शत्रूणांहतराक्षसेयत्ताज्ञानाभावार्थमित्यर्थः॥तत्परिज्ञानेतु अवशि

सतस्यशृंगंसनगंसनागंसकांचनंधातुसहस्रजुष्टं॥ विकीर्णकूटंज्वलिताग्रसानुंप्रगृह्यवेगात्सहसोन्ममाथ ॥ ६३ ॥ सतंसमुत्पाट्य खमुत्पपातवित्रास्यलोकान्ससुरान्सुरेंद्रान् ॥ संस्तूयमानःखचरैरनेकैर्जगामवेगाद्गरुडोग्रवेगः ॥ ६४ ॥ सभास्कराध्वानमनुप्रप न्नस्तंभास्कराभंशिखरंप्रगृह्य ॥ बभौतदाभास्करसन्निकाशोरवेःसमीपेप्रतिभास्कराभः ॥ ६५ ॥ सतेनशैलेनभृशंरराजशैलोपमो गंधवहात्मजस्तु ॥ सहस्रधारेणसपावकेनचक्रेणखेविष्णुरिवार्पितेन ॥ ६६ ॥ तंवानराःप्रेक्ष्यतदाविनेदुःसतानपिप्रेक्ष्यमुदाननाद ॥ तेषांसमुत्कृष्टरवंनिशम्यलंकालयाभीमतरंविनेदुः॥ ६७॥ ततोमहात्मानिपपाततस्मिन्शैलोत्तमेवानरसैन्यमध्ये॥ हर्युत्तमेभ्यःशि रसाभिवाद्यविभीषणंतत्रचसस्वजेसः॥ ६८ ॥ तावप्युभौमानुषराजपुत्रौतंगंधमाघ्रायमहौषधीनां॥ बभूवतुस्तत्रतदाविशल्यावुत्त स्थुरन्येचहरिप्रवीराः॥ ६९ ॥ सर्वेविशल्याविरुजाःक्षणेनहरिप्रवीराश्चहताश्चयेस्युः ॥ गंधेनतासांप्रवरौषधीनांसुप्तानिशांतेष्विव संप्रबुद्धाः॥ ७० यदाप्रभृतिलंकायांयुध्यंतेहरिराक्षसाः॥ तदाप्रभृतिमानार्थमाज्ञयारावणस्यच ॥ ७१ ॥ येहन्यंतेरणेतत्रराक्षसाः कपिकुंजरैः॥ हताहतास्तुक्षिप्यंतेसर्वएवतुसागरे॥ ७२॥

ष्टबलस्याल्पीयस्त्वंज्ञात्वा वानराःलंकांप्रविशेयुस्तेमाप्रविक्ष्यन्नित्येतदर्थोयं रावण

स्येश्वरेच्छयाविचारः॥ ७१ ॥ हताहताइतिवीप्सा सर्वएवहताइत्यर्थः ॥ ७२ ॥